

دشمن برای ملت ایران حق دفاع هم قائل نیست!

صفحه ۲

آقای وزیر المیک را دنبال کردید؟

صفحه ۱۴

تیتراهای امروز

احمد توکلی خواستار تعقیب قانونی سخنگوی دولت و مدیران نجومی شد

نوبخت باید در دادگاه پاسخگو باشد

صفحه ۳

جواد موگویی، نویسنده و کارگردان در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

پرونده ناتمام داستان نفوذ است

صفحه ۱۳

اردوغان برای اشغال شمال سوریه جری تر شده است

کشتار غیرنظامیان کرد در حملات ترکیه

صفحه ۱۵

جزئیات حمله سایبری هکرها به اینترنت کشور

شبکه ملی اطلاعات رونمایی شد

صفحه ۳

روزنه

به کجای دولت افتخار کنیم؟!

محمدحسین نظری

در زمانه‌ای به سر می‌بریم که گویا مانند سابق دیگر هر «جویننده»ی «یابنده» نیست! چه این روزها هر سازی را می‌جویم تا با آن آهنگ «همزبانی» با دولت بنوازیم چیزی نمی‌یابیم. چندی است دولتمردان ما بی‌گانه‌مایی در پیش گرفته‌اند و ظاهر الامر باید برای فهم سخن ایشان زبان فرنگی بیاموزیم مگر اینکه حضرات را قانع کنیم اگر توانایی «همزبستی» با مردم را ندارند حداقل کمی «همزبانی» کنیم. برای عقل ناقص ما «عوالم‌الناس» نیز پذیرفتنی است که با وجود بیت‌المال پسر و پیمان «همزبستی» با مردم ناممکن است اما از شما می‌خواهیم نیم‌نگاهی به کارنامه وزارت‌تخانه‌های فخیجه ببینید و کلاه خویش را قاضی کرده و انصاف دهید که آیا ما «عوالم» حق نداریم کمی حرف حساب بشنویم؟ اگر نیکب بنگری، دولتی که از ابتدا دچار «پیلماسیسم» بوده و مدعی است تمام مشکلات عالم را با گفت‌وگو و لیخند حل خواهد کرد از چند ترسوخ‌ی وزارت‌تخانه‌ها پرور امور خارج‌ش بوی آبگوش‌ت بزبانش با کمی غرب دوست‌پنداری بیرون می‌زند. سند افتخار ملی‌اش «برجام» یا همان «تقریبا هیچ» خودمان که تا دیروز قرار بود حلال تمام مشکلات اعم از اقتصادی و فرهنگی و حتی مشکل «آب خوردن» باشد، با الطاف خفیه و جلیه دویستان اروپایی و آمریکایی چیزی به پایان عمرش نمانده است. مائدهام اگر دیپلماسی منفعلانه در قبال ارتجاع منطقه و در صدر آن دولت آل‌یهود را نادیده بگیریم، ماجرای جیبویی را کجای دل‌مان بگذاریم؟ ما که دستمزد نجومی نمی‌گیریم تا ماشین شخصی را راننده داشته باشیم، با نخستین تاکسی‌اما اگر به سمت وزارت‌تخانه فرهنگ حرکت کنیم می‌بینیم که باید پسوند «رشاد اسلامی» را از نام بلندیالای آن حذف کنیم. هیچ جای «سلام» ما را به ترویج موسیقی، افزایش روزافزون کنسرت‌ها و فستیوال‌های مبتذل سینمایی، «رشاد» نمی‌کند! سینمایی که قرار است هنرمندان آن برای سایرین الگو باشند، منتها با همت عزیزان دست‌اندر کار خروجی‌اش شده پارتی سعادت‌آباد و از این دست ماجراها. وضعیت «سانسورینگ» را دیگر نگوئید که دل ما منتقدان گزافه‌گو خون است. من نمی‌دانم در کجای دنیا رسانه‌ای را برای یک علامت تعجب (!) ناقابل بازخواست می‌کنند می‌بینید که بیره هم نمی‌گویم که باید برای فهم ایشان زبان فرنگی بیاموزیم!

ادامه در صفحه ۵

نگاه عبدالحمید شهبازی: در آستانه

سفر یک هفته‌ای وزیر امور خارجه و هیات همراه به ۶ کشور آمریکای لاتین (کوبا، نیکاراگوئه، اکوادور، شیلی، بولیوی و ونزوئلا)، سخنگوی این وزارت‌تخانه اظهار داشته: «توسعه همه‌جانبه مناسبات با کشورهای آمریکای لاتین و آفریقایی همیشه در دستور کار سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران قرار داشته است». مجید تخت‌روانچی، معاون اروپا و آمریکای وزیر امور خارجه نیز در اظهاراتی به همین مناسبت تأکید کرده اراده دستگاه دیپلماسی ایران، بسط روابط ایران و کشورهای منطقه آمریکای لاتین است. از آنجا که گسترش و تعمیق مناسبات ایران با کشورهای جهان و بالاخص با کشورهای که در جبهه مقاومت ضداستکباری قرار دارند از الزامات حفظ و دفاع از منافع عالی انقلاب اسلامی است، نیروهای انقلابی قاعدتا از شنیدن این قبیل اظهارات مقامات وزارت امور خارجه خشنود می‌شوند. لکن سوال این است: کارنامه دیپلماسی ایران در دولت یازدهم تا چه حد مطابقت ادعا و عمل در این اظهارات را تأیید می‌کند؟ در پاسخ به این سؤال بهتر است به جای تحلیل نظری به آمار متوسل شویم. ابتدا به یکسری آمار اقتصادی نگاه کنیم. آمار مندرج در جدول که مربوط به حجم مبادلات صادرات و واردات ایران به میلیون دلار با کشورهای مورد بازدید وزیر امور خارجه است از پایگاه رسمی اطلاع‌رسانی وزارت صنعت، معدن و تجارت اخذ شده است. ترتیب ذکر کشورها بر اساس حروف الفباست. دربارہ این آمار چند نکته لازم به ذکر است. یکی اینکه در بانک اطلاعاتی ماخذ، آمار مربوط به بعضی مقاطع در دوره عملکرد دولت یازدهم- مثلا بعد از ۶ ماه نخست سال ۹۲ درباره نیکاراگوئه- وجود ندارد. دیگر اینکه رقم کل صادرات ایران به ۶ کشور مورد نظر در سال ۹۴ یعنی سومین سال دوران فعالیت دولت یازدهم صرفا ۲۱۷ میلیون دلار بوده که این میزان حاکی از کاهش بالغ بر ۹۹درصدی در ارزش ارزی صادرات ایران به این کشورها در قیاس با سال ۸۷ یعنی چهارمین سال دولت نهم است. این میزان کاهش در صادرات اگر چه تا حدی ناشی از تشدید تحریم‌های اقتصادی- بانکی ایران است، لکن بیش از اینکه مؤید ادعای مقامات وزارت امور خارجه دربارہ اراده دولت برای توسعه روابط اقتصادی با منطقه آمریکای لاتین باشد، تأییدی است بر اظهارات اخیر امیر نفرشی، دبیر اجرایی «خانه آمریکای لاتین» مبنی بر اینکه دولت آقای روحانی «فقیله روابط با آمریکای لاتین را تا حد ممکن پایین کشیده

سخنگوی قوه قضائیه دستگیری عضو بانکی تیم مذاکره کننده هسته‌ای به اتهام جاسوسی را تأیید کرد

حفره!

صفحه ۲

به مناسبت سفر وزیر امور خارجه

نقد کارنامه دولت یازدهم در آمریکای لاتین

برتری دال بر مطلوب بودن شاخص‌های مبادلات اقتصادی ایران با این کشورها در دولت‌های گذشته نیست، چرا که ظرفیت‌ها و امکانات موجود در این زمینه به مراتب بیشتر از آن چیزی است که تا به حال- شامل ۲ دوره مربوط به دولت‌های نهم و دهم- مورد توجه و بهره‌برداری قرار گرفته است. با این حال، کاهش بیش از ۹۹درصدی در صادرات ایران به کشورهای که هم‌اکنون مورد بازدید وزیر امور خارجه قرار دارند در قیاس با عملکرد دولت قبل قابل توجه است.

مناسبات سیاسی-فرهنگی

ضعف مناسبات ایران با کشورهای منطقه آمریکای لاتین فقط در روابط اقتصادی دیده نمی‌شود. وضع مناسبات سیاسی و فرهنگی نیز اگر چه در قیاس با سطح روابط نزدیک به صفر اقتصادی بهتر است، لکن از آنچه باید باشد بسیار فاصله دارد. در همین مدت بیش از ۳ سالی که از روی کار آمدن دولت «تدبیر امید» می‌گذرد، کشورهای جبهه مقاومت در آمریکای لاتین مورد تهاجمات بی‌وقفه دولت آمریکا بوده‌اند. طی همین مدت آمریکا برنامه ایجاد بی‌ثباتی در کشورهای جبهه مقاومت در آن منطقه را در دستور کار داشته و با توسل به فشارهای اقتصادی، جنگ نرم، تبلیغات مسموم رسانه‌ای و حمایت از نیروهای ضدانقلاب و در رأس آنها الیگارشی مرتجع و وابسته به نظام نولیبرالیستی، موفق شده ضربات سنگینی را به مبارزات استقلال طلبانه مردم این کشورها بزند؛ از این جمله‌اند: نفوذ برنامه‌ریزی شده و دخالت آشکار به نفع نیروهای الیگارشی ضدانقلاب در انتخابات آرزاتینین که با کمک سازمان جاسوسی سیا صورت گرفت و منجر به برکناری رئیس جمهور ضدنظام سلطه در آن کشور شد و همچنین اقدام مشابه دولت آمریکا در سازماندهی کودتای پارلمانی علیه دیلما

ادامه در میلیون دلار

روسف، نماینده حزب کارگر و رئیس جمهور منتخب مردم برزیل. قبل از آن نیز ۲ کودتای پارلمانی دیگر در هندوراس و پاراگوئه با حمایت دولت ایالات متحده صورت گرفت که منجر به سقوط دولت‌های استقلال طلب در این دو کشور شد و اکنون نیز نوک پیکان تهاجمات دولت آمریکا متوجه دولت ونزوئلا است، چرا که این دولت تصمیم دارد پرچم آزادیخواهی مردم ونزوئلا و دیگر ملت‌های آمریکای لاتین را که در دوران اخیر توسط «هوگو چاوز» فقید به اهتزاز درآید همچنان برافراشته نگه دارد. دولت‌های استقلال طلب در بولیوی و اکوادور نیز از حملات بی‌وقفه دولت آمریکا مصون نبوده‌اند و کوبای انقلابی هم همچنان با فشارهای ناشی از تحریم و دیگر تهاجمات «شیطان بزرگ» مواجه است. دولت یازدهم که اولویت خود را «تعامل» با ایالات متحده قرار داده و از هرگونه اقدام که ممکن است به این «تعامل» لطمه بزند پرهیز دارد، در محکوم کردن آشکار برخی از این تهاجمات کوتاهی کرده است. کسی صدای اعتراض دستگاه دیپلماسی ایران در کودتاهای سازماندهی شده پارلمانی نیروهای طرفدار نظام سرمایه‌داری جهانی در آرزاتین و برزیل را که جایی برای انکار آن نیست، شنیده است. همچنان که کسی شاهد این نبوده است که مقامات عالی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی تلاش آمریکا در حمایت از نیروهای ضدانقلاب بولیواری را علنا و قاطعانه محکوم کنند. چنین عملکردی قطعاً نه با سیاست استکبارستیزی انقلاب اسلامی مطابقت دارد و نه نشانه‌ای از مشی رهبری این انقلاب در حمایت از مستضعفین جهان دارد. در برخی از این موارد سیاست دستگاه دیپلماسی دولت فعلی اعلام «بی‌طرفی» بوده و بدتر از آن اینکه بسیاری از مطبوعات و رسانه‌های حامی دولت برای پیروزی نیروهای ضدانقلاب و ضربه خوردن جبهه مقاومت در آمریکای لاتین هورا کشیده‌اند! مردم این کشورها بزند؛ از این جمله‌اند: نفوذ برنامه‌ریزی شده و دخالت آشکار به نفع نیروهای الیگارشی ضدانقلاب در انتخابات آرزاتینین که با کمک سازمان جاسوسی سیا صورت گرفت و منجر به برکناری رئیس جمهور ضدنظام سلطه در آن کشور شد و همچنین اقدام مشابه دولت آمریکا در سازماندهی کودتای پارلمانی علیه دیلما

ادامه در صفحه ۵

یادداشت امروز

سیاست خارجی اشتباهی

دکتر زهرا طباطبائی

یک‌سال پیش از روی کار آمدن دولت یازدهم در کشورمان، «تریتا پارسی» مدیر مؤسس تشکیلات «نایاک» میهمان یکی از شبکه‌های فارسی‌زبان به‌پایان بود. مجری برنامه به مهم‌ترین اتهامات وارد شده از سوی گروه‌های مختلف ضدانقلاب به نایاک اشاره کرد و از پارسی پرسید: چرا با جمهوری اسلامی ایران همکاری می‌کنید؟ آیا شما ولایت فقیه را قبول دارید؟ اینجا بود که مدیر نایاک بزرگ‌ترین اشتباه راهبردی‌اش را مرتکب شد و برای نجات از انتقادات پاسخ داد: «تا به نظر من برای اصلاح ساختار داخلی ایران، ما باید با جمهوری اسلامی کار کنیم و وارد مسیر اصلاحات شویم. این راهی است که با ولی فقیه آغاز می‌شود اما در پایان آن ولی فقیه در جامعه وجود ندارد». طیف مذکور، نظام جمهوری اسلامی ایران را «اقتدارگرا» و «ناقض حقوق بشر» ارزیابی می‌کند. این موضوع را می‌توان در تلاش‌های نایاک برای تکمیل پرونده «حقوق بشری» ترتیب داده شده ضدابران به وضوح دید.

گسترش ترس مرضی

در داخل نیز غربگرایان حامی پروژه «فرم در ایران» با چرسب‌هایی همچون حکومت در حال گذار اقتدارگرا، سلطانیسم، نئوپاتریمونیالیسم و دموکراسی نمایشی؛ پروژه مشروعیت‌زدایی از نقاط کلونی نظام جمهوری اسلامی ایران را در دست اجرا دارند اما آنچه اهمیت همپیمانی ایدئولوژیک نایاک و گروهی از غربگرایان را مهم کرده، تحولات پس‌سراجمی ایران است. آنها معتقدند «برجام» نتیجه عقب‌نشینی نظام از اهداف اقتدارگرایانه بود و این راهبرد با تصویرسازی درونی میان جنگی که سایه‌اش کم شد و فاجعه‌ای که با متوقف شدن همکاری با خواسته‌های آمریکا رخ می‌دهد، با ترغیب نظام به ادامه پروژه و خلع سلاح از درون، ادامه می‌یابد. محمدجواد ظریف، وزیر خارجه کشورمان بدون اشاره به وضعیت داخلی ایران در کتاب «آقای سفیر»، فروپاشی حاکمیت‌های اقتدارگرا در دوره جهانی شدن را چنین توصیف می‌کند: «به نظر می‌رسد شرایط جهانی شدن باعث می‌شود یک دولت اقتدارگرا بر اساس منافع ملی، در درازمدت با موفقیت روبه‌رو نباشد و ممکن است روند برتنش و خطرناکی داشته باشد». با احتساب این موارد پایه‌های فکری نظریه‌پردازانی که تأکید دارند ایران در دوره پس‌سراجم باید از اقتدارگرایی در داخل و خارج بپرهیزد، مشخص می‌شود. غربگرایان در پس‌برجام چند راهکار ارائه می‌دهند که در حوزه داخلمدنی با موفقیت روبه‌رو نباشد و ممکن است روند برتنش و خطرناکی داشته باشد. با احتساب این موارد پایه‌های فکری نظریه‌پردازانی که تأکید دارند ایران در دوره پس‌سراجم باید از اقتدارگرایی در داخل و خارج بپرهیزد، مشخص می‌شود. غربگرایان در پس‌برجام چند راهکار ارائه می‌دهند که در حوزه داخلمدنی با موفقیت روبه‌رو نباشد و ممکن است روند برتنش و خطرناکی داشته باشد. بیایید این پازل را قدم به قدم تحلیل کنیم.

ادامه در صفحه ۵